

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

De periculis submersionis. Capvt XXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

ipse. Multa, inquit, de te bona audini domine, quorum gratia viuere te permittam. Ora Deū, vt mihi misero latroni, extremum trahenti spiritum tua causa subueniat & miserescat. Sub his verbis ad Syltā extrema peruenerunt: atque ecce socius eius ille sub arbore residēs, eius aduentum præstolabatur. Latro cum socia sua antecessit: ac Minister ad suum reptans confratrem in terram corruit, corde simul & corpore toto quodam tremore correpto. Iacente illo sic aliquamdiu, postquam recepit vires, surgēs ceptum confecit iter: rogabatque Deum seridō intimis cum gemitibus, vt latroni illi vellet prodesse spem bonam ac fidem quam erga ipsam Ministrum concepisset, nec eum sineret moriturum condemnari. Præstitit autem illi Deus eiusmodi visum, quo omnino certior factus est de futura latronis salute, ita vt nihil hæsitaret illum seruatum iri.

De periculis submersiois.

CAPVT XXIX.

PRO consuetudine sua quandoque Argētoratum profectus erat. Rediturus domū, in sæuum quendam Rheni gurgitem cecidit, vnaq; libellus, quem paulō ante cōfecerat, cui admodū infestus erat malus spiritus. Dum ergo vi fluminis raptus, in mortis angoribus super aquas deorsum ferretur, nullo illi opem ferrente, benignissimi Dei prouidentia contigit, vt eadem hora iuuenis quidam miles Prusienfis ex Argētorato superueniēs, in ipsum sese fluium perquam impetuofum conijceret,

Multis cuiusdam subsidio à præsentissimo mortis periculo extrahitur.

M m 2

& tam

& tam Ministrum quam socium eius ex illa morte miserabili extraheret. Alia vice ex obedientia aliquo profectus est hyberno tempore. Cumq; tota die ad vesperam vsque sine cibo vento illo frigido & aere aspero ac gelido curru vectus fuisset, ad turbidas quasdam ventos aquas, easque profundas & rapido cursu labantes, vi imbrum incitatas. Famulus autem currum ducebat, ex negligentia ad littoris limes nimis propè accedens, currum euerit. Mox Minister præcepit è curru ruit, lapsusq; supinus in aquas: statimq; currus recta in mare delatus est, ita vt nullam in partem sese posse verrere Minister à curru oppressus nec sibi opem ferre. Itaq; vna cum curru procul ferebatur in aquis vsque ad molendinum quoddam. Ibi famulus cum alijs quibusdam accurrens eum apprehendit: & licet percuperent eum deducere ex aquis, sed ingenti currus pondere deprimebatur. Amoto tandem curru non sine grandi labore, extraxerunt eum benè madidum in terram: statimq; vestes eius præ nimio frigore in eius corpore congelabant, adeo vt sterneret dentibus. Stetit autem diu satis tam mirè re afflictus, suspiciensque ad Deum. Quædam inquit, Domine faciam, quidve primum aggrediar? Iam nox impendet, nec locus hic vilius vel pagus adiacet, vbi possim calefieri ac refici. Si ergo hîc ita mihi emoriédum est, profectò miserabile illud mortis genus est. Porro huc atque illuc oculos circumferens, procul ad montem vidit pagum quendam. Eò se contulit, vt potuit, madidus & frigore constrictus. Et iam nox aderat. Circumibat domos, petens hospiti-

Aliud periculum Ministri.

OIL
45

hospitio recipi causa Dei, & ecce vbique repel-
labatur, nullo eius vicem miserante. Timens
ergo vitæ suæ, alta voce clamauit ad Dominū:
Satius fuerat Domine, si me demergi permisif-
set: ita celerius optatusque periissem, quam
ut hic frigore moriar. Has voces lamentabiles
fortè audiuit rusticus, qui eum ante reiecerat,
eiusq; misertus, vlnis compræhensum in ædes
suas introduxit, atq; ibi noctem exegit misera-
bilem.

*De breui quadam afflictionum inter-
missione.*

CAPVT XXX.

OMnino id illi in consuetudinem verte-
rat Deus, vt vna recedente afflictione,
mox alia accederet. Ita sine intermissio-
ne illum Deus exercebat. Solum vna vice ali-
quantulam illi permisit requiem, sed minimè
diurnam. Eodem tempore ad quoddam Mo-
nialium cum accessisset cœnobium, spirituales
filie eius ex eo, quinam haberet, percontaban-
tur. Respondit ille, vereri se malè secum agi,
Deumq; sui oblitum esse eo, quod mensæ inte-
gro neque in corpore, neque in fama à quoquã
læsus esset, præter antiquam consuetudinem
suam. Sedente illo breui spatio ad cancellos e-
iusdem cœnobij, frater quidam professione
Dominicanus illum ad se euocans, dixit ei: Nō
ita pridem in arce quadam positus, audiui il-
lius loci Dominum dare inquirentem vbinam
esset, atq; erectis sursum manibus coram omni

M m 3 illa